

Особлива реальність фільму «Гніздо горлиці»

Наталя Сидорук

«Гніздо горлиці» за твором Василя Мельника
Сценарист і режисер Тарас Ткаченко
Оператор Олександр Земляний
Продюсери Андрій Суярко, Володимир Філіпов
У ролях: Римма Зюбіна, Віталій Лінецький, Мауро Чіпріані,
Ліна Бернарді, Микола Боклан, Олександра Сизоненко,
Наталя Васько
Мова – українська
Кінокомпанія «Інсайтмедіа» за підтримки Держкіно України
Україна, Італія, 2016.

Кадр з фільму «Гніздо голиці».
Режисер Тарас Ткаченко, 2016

Насамперед хочеться сказати про правдивість соціально-психологічної драми режисера Тараса Ткаченка, її близькість до реальності, до справжніх людей, ситуацій, знайомих багатьом українцям. Головною героїнею фільму є заробітчanka із Західної України Дарина, що покинула сім'ю і поїхала в Італію працювати прислугою в домі літньої жінки, яка мешкає з сином. В результаті цієї поїздки сім'я Дарини почала розвалюватися, а покинутий чоловік почав пити. Крім того, жінка стала коханкою сина господині дому, від якого вагітніє. Глядача з самого початку інтригує вибір, який мусить зробити героїня.

Сюжет фільму побудований не так на ситуаціях, не на жорстокості долі, яка змушує українців їхати за кордон, щоб жити гідно, як на тому, який вибір зроблять персонажі, на їхній поведінці, на їхніх рішеннях та помилках. Втіленню таких сильних і яскравих персонажів на екрані посприяв дуже хороший акторський ансамбль. Римма Зюбіна, Віталій Лінецький, Микола Боклан – постали в образах не штучних українців, яких часто показує українське телебачення, а справжніх реальних людей. Їм віриш. Персонажі самі будують свою долю, вони ковалі свого щастя і ніхто інший. Хоча іноді видається, що це не так. Всі незгоди, які з ними трапляються, це, знову ж таки, наслідки їхніх вчинків.

Оператор Олександр Земляний не зосереджувався на зйомці краси краєвидів Карпат чи Італії – місцевість лише підкреслює і доповнює образи італійців та українців, той чи той світогляд, умови життя. Режисура непомітна – створено нову особливу реальність фільму, в яку глядач просто поринає (варто знову згадати чудовий акторський ансамбль). Я вважаю, що так і повинно бути, якщо режисер добре виконав свою роботу. Варто відзначити і твір Василя Мельника, чий сценарій «Гніздо горлиці» було відзначено на «Коронації слова».

Майстерність Римми Зюбіної в ролі Дарини – в умінні передати емоції та витримку своєї героїні. Цій актрисі я

повірила. Таких жінок є чимало серед моїх знайомих. Це наші бабусі, матері, подруги. Це українська жінка – поміркована, яка, занурившись у побут і важку працю, не розгубила своєї пристрасності і чуттєвості. Жінка, яка знає, що таке любов, яка любить свого чоловіка, хоче бути біля нього, хоч це не завжди виходить.

Остання роль Віталія Лінецького – немовби останній спалах свічки, яскравий і красивий. Дуже жаль, що свічка згасла. Лінецький був актором єдиним у своєму роді, був актором свого часу і покоління, і це українське покоління він добре відчував. Це, зокрема, видно у фільмі «Гніздо горлиці». Лінецький зіграв покинутого Дариною чоловіка. Та в нього залишається надія на нормальне сімейне життя – він буде будинок, облаштовує сімейний побут, по-своєму, по-чоловічому. Він залишився стерегти родинне гніздо. Герою Лінецького попри всі труднощі вдається вберегти родину, втримати свою дружину.

Україні сьогодні потрібні такі фільми, в яких українці зможуть впізнати самих себе. Українське кіно було б зовсім іншим, якби українські кінематографісти черпали натхнення з нашої дійсності. Можливо, навіть успішнішим у глядача. Українські письменники вже пішли цим шляхом, сподіваймося, що кінематографісти діятимуть так само. Соціально-психологічна драма режисера Тараса Ткаченка «Гніздо горлиці» отримала першу премію на національному конкурсі Одеського МКФ влітку 2016 року.

Від редакції: Вїзд українців на заробітки за кордон – давня проблема нашої країни. Фільм, розповідаючи про життя українських жінок в Італії, ґрунтується на реальних подіях. Зйомки відбувалися на Буковині і в Генуї. Прем'єрні покази фільму почалися 25 жовтня, а широкий прокат – 10 листопада. На прем'єрах глядачі зацікавлено сприймають «Гніздо горлиці». Зокрема, в кінотеатрі «Київська Русь» (1100 місць) зал був повний.